

نگار جواهریان «راهنمای مردن با گیاهان دارویی» عطیه عطر از زاده را برایمان می خواند

شوری سرخ است

عکس از مریم رضوی

نحوه ایختن گیاهان برای خشک کردن:
نکته مهم این است که حتماً هوا باید میان ساقه های آویخته جریان داشته باشد. باید در فاصله ی میان ساقه ها صدای خاصی شنیده شود؛ صدای فریادی گنگ همراه با روزهی آرام باد.

کف سینی را کاغذ جاذب رطوبت پهن کن و سرگل ها را به دقت بر آن بچین. ایرادی ندارد گل ها با یکدیگر در تماس باشند. سینی را جایی گرم بگذار. مناسب ترین جا قفسه ای است که هوا به خوبی در آن جریان داشته باشد. گل ها را مدام پشت و رو کن تا خوب خشک شوند. سپس آن ها را بریز در ظرفی تیره که هوا درش نفوذ نمی کند. اگر گل همیشه بهار است، پس از خشک شدن و قبل از ریختن درون ظرف، گلبرگ هایش را باید از قسمت مرکزی گل جدا کنی.

سینی ها را یکی یکی کف گلخانه می گذارم و نایلون روی شان را برمی دارم. نایلون پوششی نازک و نرم است که خش خش می کند و می تواند جلو سرمازدگی و غبار را بگیرد. در مورد قسمت های هوایی و برگ ها کار کمی مشکل تر است. اغلب تیغی توی دستم می رود و من بی توجه به خونی که روی پوستم خشک می شود به کارم ادامه می دهم. گاهی انگشتم را که خون آمده می مکم و سعی می کنم طعم شورش را به رنگ سرخ ربط بدهم. خون شور است. گل سرخ شور است. گوجه فرنگی ته مزه ای از ترشی و شوری دارد. زرشک ترش و شور است. پس شاید بشود گفت شوری سرخ است.

«ایران جمعه» با همکاری
«راديو گوشه» تقدیم می کند:
■ راهنمای مردن با گیاهان دارویی
■ به روایت نگار جواهریان

تصویر را اسکن کنید
و بخش هایی از کتاب را
با صدای نگار جواهریان بشنوید.

نعمت الله فاضلی «زندگی سراسر فهم مسأله است» را برایمان می خواند

گفتار، نوشتار، تصویر

در این تحقیق می کوشم تا اهمیت و ضرورت مسأله شناس بودن را توضیح دهم. برای من مسأله شناس لزوماً دانشمند در معنای دقیق کلمه نیست. دانشمندی که در آزمایشگاه فیزیک و شیمی دست اندرکار کشف قوانین طبیعت است. از منظر من، مسأله شناس انسان محقق و اندیشه ورزی است که عمیقاً درگیر تاریخ و فرهنگ جامعه خود و جامعه انسانی است و متعهدانه می کوشد تا درگیری ها و دغدغه های انسانی و اجتماعی درون سازوکارها و تضادها و تنش ها و کشمکش های جمعی شناسایی فهم و تفسیر کند. مسأله شناس، فرهنگ شناس است؛ انسان اندیشمند که اشکال مختلف صور نمادین و معنایی جامعه را همچون متن و روایتی قابل خواندن و تفسیر کردن می داند می کوشد تا آنها را بخواند و به سخن در آورد از این رو مسأله شناس و فرهنگ شناس با متن های مختلف سروکار دارد. متن هایی که از جنس کنش، کالا، گفتار، نوشتار، تصویر و تفسیر هستند. مسأله شناس روی دیگر تفسیرگری است که می کوشد در پرتو دانش و بینش حرفه ای اش جهان اجتماعی - تاریخی را که در آن زیست می کند و به آن تعلق دارد تفسیر کرده و روایت پذیر سازد. جرقه مسأله شناس فهمیدن است.

■ زندگی سراسر فهم مسأله است
■ ناشر: پژوهشگاه علوم انسانی
و مطالعات فرهنگی
■ به روایت نعمت الله فاضلی

این تصویر را اسکن کنید
و صدای نعمت الله فاضلی
و کتاب خواندش را بشنوید.